

वा० रा०

॥ २४७ ॥

निर्मलंकतकक्षोदादपिरामायणार्णवम् ॥ अत्यंतनिर्मलंचक्रेरामः स्वमतिवाससा ॥ १ ॥ भद्रनागेशपूज्येनसेतुः श्रीरामशर्मणा ॥ कृतः सर्वोपकृतये श्रीमद्रामायणांबुधौ ॥ २ ॥ युद्धेह

यु० कां०

इति श्रीगोमतीतीरनैमिषारण्याश्वमेधसप्ततंतुवाटगतमुनींद्रद्विजेंद्रादिवसुधाधिपेंद्रपरिवृतस्य मुनिवृंदारकवृंदवंधमानकोरकाकार
चरणयुगलस्य सद्भातसन्मित्रसन्मित्रिसहितस्य साकेतपुरवराधीश्वरस्य दीनानांदैन्यहरणउदीर्णवीर्योत्सितरावणवधार्थदेवैः प्रार्थि
तस्य रघुकुलतिलकसंभूतस्य श्रीसीताविशेषकस्य लक्ष्मीपतेः साम्यांशस्य लक्ष्मीवतोरजाधिराजस्य लोकाभिरामस्य निकटोक्तयोः
श्रीरामात्मजयोः रादिकवेशिष्ययोः कुशलवयोराख्याने श्रीमद्वाल्मीकीये आदिकाव्ये श्रीमद्रामायणे चतुर्विंशत्सहस्रिकायां संहिता
यां श्रीमद्युद्धकांडे पंचविंशोऽङ्गवर्तमानकथाप्रसंगः समाप्तः ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

अतः परं उत्तरकांडं ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ प्राप्तराज्यस्य रामस्य राक्षसा
नां वधे कृते ॥ आजग्मुर्मुनयः सर्वे राघवं प्रति नंदितुम् ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥

॥ २४७ ॥